

Sucloth:

**The Holiday of Lulav or the
Holiday of a Succah
And what is the difference?**

Succoth without a....

Is like a day without
sunshine

Or Pesach without matza!

Exodus 23

וְחַג

הַקָּצִיר בְּכוֹרֵי מַעֲשֵׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְחַג הָאָסֶף בְּצֵאת הַשָּׂנָה בְּאָסְפְּךָ אֶת־מַעֲשֵׂיךָ מִן־הַשָּׂדֶה:

and the Feast of the Harvest, of the first fruits of your work, of what you sow in the field; and the Feast of Ingathering at the end of the year, when you gather in the results of your work from the field.

Is this more of a reference to the Lulav or the Schach Succah?

Nechemia 8

וַיִּמְצְאוּ כְּתוּב בַּתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה אֲשֶׁר יֵשְׁבוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּסֻּכּוֹת בַּחֹג בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי:

They found written in the Teaching that the LORD had commanded Moses that the Israelites must dwell in booths during the festival of the seventh month,

וְ

מֵרָצוֹן צִוָּה הַהֵר וְהִבִּיאוּ עֲלֵי־זֵית וְעֲלֵי־עֵץ שִׁמּוֹן וְעֲלֵי הַדָּס וְעֲלֵי תְּמָרִים וְעֲלֵי עֵץ עֶבֶת לַעֲשׂוֹת סֻכּוֹת כַּכְּתוּב: (פס

and that they must announce and proclaim throughout all their towns and Jerusalem as follows, “Go out to the mountains and bring leafy branches of olive trees, pine trees, myrtles, palms and [other] leafy trees to make booths, as it is written.”

Sefer Hachinuch, why a lulav?

כמו כן מצות הלולב עם שלשת מיניו מזה השרש היא, לפי שימי החג הם ימי שמחה גדולה לישראל כי הוא עת אסיפת התבואות ופרות האילן לבית, ואז ישמחו בני אדם שמחה רבה, ומפני כן נקרא חג האסיף. וצוה האל לעמו לעשות לפניו חג באותה העת לזכותם להיות עקר השמחה לשמו יתברך,

And so too from this root is the commandment of the lulav with its three [other plants]. As the days of the holiday are days of great joy for Israel, since it is the time of the gathering of the grain and the fruit of the tree into the home; and all men rejoice a great rejoicing. And for this reason is it called the holiday of the gathering (*haasif*). And God commanded His people to make a holiday in front of Him at that time to give them merit, such that the main joy will be for His sake, may He be blessed. And since joy greatly elicits the physical and makes one forget the fear of God, God commanded us at that time to take in our hands things that remind us that all the joy of our heart is for His sake and His honor.

Leviticus 23, the only mention of lulav

דִּבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֲמִנְשָׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לַיהוָה:

Say to the Israelite people: On the fifteenth day of this seventh month there shall be the Feast of Booths to the LORD, [to last] seven days.

בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

The first day shall be a sacred occasion: you shall not work at your occupations;

שִׁבְעַת יָמִים תִּקְרִיבוּ אִשָּׁה לַיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה עֲצֵרֶת הוּא כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

seven days you shall bring offerings by fire to the LORD. On the eighth day you shall observe a sacred occasion and bring an offering by fire to the LORD; it is a solemn gathering: you shall not work at your occupations.

אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהִקְרִיב אִשָּׁה לַיהוָה עֲלֶיהָ וּמִנְחָה זָבַח וּנְסֻכִים דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ:

Those are the set times of the LORD that you shall celebrate as sacred occasions, bringing offerings by fire to the LORD—burnt offerings, meal offerings, sacrifices, and libations, on each day what is proper to it—

Next verse, and BTW...

אָה

בְּאַסְפְּכֶם אֶת־תְּבוּאֹת הָאָרֶץ תַּחֲגֹּוּ אֶת־חַג־יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שִׁבְתֹּון וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שִׁבְתֹּון:ב

Mark, on the fifteenth day of the seventh month, when you have gathered in the yield of your land, you shall observe the festival of the LORD [to last] seven days: a complete rest on the first day, and a complete rest on the eighth day.

וּלְקַח

הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הַדָּר כַּפֹּת תְּמָרִים וְעֵגֶרף עֵץ־עָבֹת וְעֵרְבֵי־גַחַל וּשְׂמַחֲתֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים:ת

On the first day you shall take the product of hadar trees, branches of palm trees, boughs of leafy trees, and willows of the brook, and you shall rejoice before the LORD your God seven days.

And the recap...

וְחִגַּגְתֶּם אִתּוֹ חַג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תִחַגּוּ אֹתוֹ:

You shall observe it as a festival of the LORD for seven days in the year; you shall observe it in the seventh month as a law for all time, throughout the ages.

בַּסֻּכּוֹת יִתְשָׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל־הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יִשְׁבוּ בַּסֻּכּוֹת:

You shall live in booths seven days; all citizens in Israel shall live in booths,

לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם

כִּי בַסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

in order that future generations may know that I made the Israelite people live in booths when I brought them out of the land of Egypt, I the LORD your God.

Is Chol Hamoed Special? Why? Hagahot Maimoniot, Tefilin4, 9

כתב רבינו יהודה שר"י היה אוסר להניח תפילין בחול המועד שהרי יש בהן אות בפסח מצות בסוכות סוכה ולולב

Rabbi Yehuda wrote that Rabbi Isaac (Rashi's great grandson) forbade wearing tefilin on Chol Hamoed because they have a sign, on Pesach, the matzot, and on Succoth, the Succah and the lulav

Jerusalem Talmud re. Why a stolen lulav is not kosher and a stolen shofar is..

השגת הראב"ד א"א ואפי' יהי' בו דין גזל יום תרועה יהי' לכם מ"מ והכי איתא בירושלמי

A day of blasts, no matter what...

Thanks to my son, Tani for this one... Rabbi Yonatan of Lunil on Megilah 2a

רבינו יהונתן מלוניל על הרי"ף מסכת מגילה (לפי דפי הרי"ף) משניות דף א עמוד א

ואם תאמר אמאי במוקפין ועיירות גדולות עבדין להו תקנה להקדים קריאתה כשחל יום המצוה בשבת דהא לא עבדין תקנתא בשופר ולולב כדמיקלע ביום שבת, יש לומר כיון דחזינן מקראי די שבו זמנים הרבה חששו להם חכמים שמא למוקפין ועיירות גדולות עבד קרא תקנתא, (אי נמי) משום פרסומי ניסא דאי לא מקדמינן להו כיון דשבת [נמי] יום עונג הוא ליכא היכרא כלל ליום הנס, אבל לולב (ש)יש זכר בישיבת הסוכה ושופר נמי הא כתיב [ויקרא כ"ג] זכרון תרועה אע"פ שאינו יום תרועה.

If you don't have a lulav you still have a succah!

It's all about timing, Succah 41a

מתני' בראשונה היה לולב ניטל במקדש שבעה ובמדינה יום אחד משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהא לולב ניטל במדינה שבעה זכר למקדש

MISHNA: Originally, during the Temple era, the *lulav* was taken in the Temple for **seven** days, and in the rest of the country outside the Temple it was taken for **one day**. **Once the Temple was destroyed**, Rabban Yoḥanan ben Zakkai instituted an ordinance **that the *lulav* should be taken** even in the rest of the country for **seven** days, in **commemoration of the Temple**.

Rambam, count of Mitzvot

היא שצונו ליטול לולב ולשמוח בו לפני ה' שבעת ימים. והוא אמרו יתברך "ולקחתם לכם ביום הראשון" וגו' (ויקרא כ"ג:מ'). וכבר התבארו משפטי מצוה זו בפ"ג מסוכה, ושם התבאר שאין חובת מצוה זו שבעת ימים אלא במקדש, אולם בשאר הארצות יום ראשון לבד הם חייבין בו מן התורה.

To take a lulav and rejoice before G-d seven days... that the obligation of 7 days is only in the Temple...

Rambam Hil. Lulav 7, 13

מצות לולב

לה

חל יום השבת להיות בתוך ימי החג אינו נטל בשבת גזרה שמא יוליכנו בידו ארבע אמות ברשות הרבים כמו שגזרו בשופר

We are required to wave the *lulav* on the first day of *Sukkoth* only, anywhere and at any time, even if this happens to be a Sabbath, as it is written: "You shall take on the first day the fruit of goodly trees" (Leviticus 23:40). Only in the Temple was the *lulav* waved on each of the seven days of *Sukkoth*, as it is written: "You shall rejoice before the Lord your God seven days..."

The Yereim, R. Eliezer Memetz

(סימן תכב (קכד

לולב צוה הב"ה שיטלו ישראל בגבולין ד' מינים ביום הראשון של חג ובמקדש ז' ימים דכתיב בפ' אמור אל הכהנים ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפות תמרים וענף עץ עבות וערבי נחל ושמחתם לפני ה' אלהיכם שבעת ימים ותניא (בת"כ) לפני ה' אלהיכם פי' במקדש שבעת ימים ולא בגבולין שבעת ימים

Maybe it's together...

Is it to remember the exodus and wandering?

Is it to recall the bounty of the land of Israel?

At Sinai, which would make sense? Rav Yoel Bin Nun

Sefer Habatim, R. Dovid Kochavi, #162

והתמדתם לדורות, אמנם הדעת בסוכות להתמיד זכר אותות המדבר לדורות, אמנם המדות, הוא שיהא אדם זוכר ימי הרעה בימי הטובה, בעבור שירבה להודות לה' ושילמד מדת ענוה ושפלות. ויאכל מצה ומרור בפסח לזכור מה שאירע לו, וכן יצא מן הבתים לשכון בסכות כמו שיצאו השרויין בצער שוכני מדברות, לזכור שכן היה ענינו בתחלה, כי בסכות הושבתי וגו', ונעתקנו מהענין ההוא לשכון בבתים המצויירים במקום הטוב שבארץ והשמן שבה, בחסד ה'

Nechemia 8

וַיִּמְצְאוּ כְּתוּב בַּתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה אֲשֶׁר יֵשְׁבוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּסֻּכּוֹת בַּחֹג בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי:

They found written in the Teaching that the LORD had commanded Moses that the Israelites must dwell in booths during the festival of the seventh month,

וְ

מֵרָצוֹן צִוָּה הַהֵר וְהִבִּיאוּ עֲלֵי־זֵית וְעֲלֵי־עֵץ שִׁמּוֹן וְעֲלֵי הַדָּס וְעֲלֵי תְּמָרִים וְעֲלֵי עֵץ עֶבֶת לַעֲשׂוֹת סֻכּוֹת כַּכְּתוּב: (פס

and that they must announce and proclaim throughout all their towns and Jerusalem as follows, “Go out to the mountains and bring leafy branches of olive trees, pine trees, myrtles, palms and [other] leafy trees to make booths, as it is written.”